

PROGRAM PRACOWNI INTERMEDIALNEGO ROZSZERZENIA WARSZTATU RZEŹBIARSKIEGO /
INTERMEDIA EXTENSION OF A SCULPTURE WORKSHOP

w strukturze Wydziału Rzeźby jako jedna z Pracowni rzeźby w materiale, które są dostępne dla studentek i studentów od II do IV roku.

Idea

Pracownia INTERMEDIALNEGO ROZSZERZENIA WARSZTATU RZEŹBIARSKIEGO to wzbogacenie oferty na Wydziale Rzeźby o pracownię ukierunkowaną na działania w ramach tzw. poszerzonego pola rzeźby, czyli innych, poza rzeźbiarskich działań. Czasami bardzo odległych od tradycyjnie pojmowanej rzeźby, otwartych na aktualne treści.

Jest wiele studiujących na Wydziale Rzeźby osób, które nie zdecydowałyby się na kierunek Intermediów, ponieważ rzeźba jest im bliższa. A jednocześnie odczuwają potrzebę wyjścia poza tradycyjne środki rzeźbiarskie.

Pracownia INTERMEDIALNEGO ROZSZERZENIA WARSZTATU RZEŹBIARSKIEGO to możliwość nierezygnowania z kierunku, jakim jest rzeźba, przy równoczesnym poszerzeniu myślenia o dyscyplinie głównej o takie działania jak instalacja, działania w przestrzeni publicznej, działania performatywne czy sztuka konceptualna oraz takich kierunków jak : sztuka krytyczna, społeczna i wiele innych.

Rzeźba wbrew powszechnym opiniom jest kierunkiem, który zmienia się i idzie z duchem czasu, dużo bardziej niż pozostałe kierunki sztuki. Schodzi z postumentu stając się instalacją, czy pracą *site-specific*. Przekracza tradycyjne myślenie o rzeźbie stając się obiektem, *ready-made*. Rzeźba, to też często nowoczesny budynek o niepowtarzalnej formie...

W obecnym momencie sztuka coraz bardziej zaciera granice między dyscyplinami. Coraz częściej zamiast określenia artysta rzeźbiarz/rzeźbiarka, czy malarz/malarka używa się określenia artysta/ artystka wizualna. Czyli artyści nieprzywiązane do wybranych środków wyrazu, ale artystki mającej do dyspozycji różnorodne sposoby wypowiedzi artystycznej, cechującego się niezależnością i swobodą. Skupiającego się w swojej praktyce na przekazywanej treści, gdzie forma jest dopasowana do założenia ideowego, w ten sposób wzmacniając odbiór gotowej pracy.

Współczesna rzeźba, funkcjonuje w szerokim kontekście sztuki i jest otwarta na współistnienie w rozmaitych dyscyplinach. Najczęściej są to obszary sztuki intermedialnej, która łączy i porusza się w różnych rodzajach sztuki (plastyki, filmu, muzyki, teatru, literatury i innych).

Intermedialność to także możliwość interwencji społecznej, działania artystycznego, które powinno prowadzić do zmiany, poszerzenia konwencjonalnych sposobów tworzenia sztuki, a także wzbogacenia tradycyjnych, zastanych sposobów jej pojmowania i odbioru. To próba łączenia tego, co nie było jeszcze połączone, ponad podziałami na środki wyrazu. To

używanie form uznanych dotąd za nieartystyczne (tzw. działania postartystyczne). To wkroczenie do zastanej rzeczywistości w celu jej redefinicji, spojrzenia z innej perspektywy w celu zmiany schematów myślenia i przyzwyczajzeń.

„The medium is the message”.

Cel

Podstawowym materiałem działań w pracowni INTERMEDIALNEGO ROZSZERZENIA WARSZTATU RZEŹBIARSKIEGO jest materia niematerialna, a dokładnie świadomość studenta i studentki zapisanej do pracowni. Główny nacisk postawiony jest na rozwój sposobu postrzegania otaczającej rzeczywistości, a co za tym idzie działalności artystycznej i tzw. dzieła sztuki, czyli rozwój umiejętności dostrzegania przejawów twórczości artystycznej w otaczającej rzeczywistości pozornie niezwiązanej ze sztukami wizualnymi. A także na rozwój umiejętności przetwarzania własnych przeżyć, doświadczeń, emocji w projekt artystyczny.

Sposoby poszerzania świadomości:

- Spotkania autorskie z artystami i artystkami, a także gośćmi zaproszonymi spoza obszaru sztuki (specjalistami różnych dziedzin nauki)
- Obowiązek przeczytania jednej książki na semestr z aktualnie pojawiających się na rynku publikacji
- Wykład i prezentacje przygotowywane przez studentów i studentki, a także przeze prowadzącą na temat własnych prac oraz wybranych artystów i artystek
- Warsztaty z zaproszonymi artystami i artystkami
- Współpraca grupowa (wewnątrz osób zapisanych do pracowni, a także spoza grupy)
- Praca przy własnych projektach (zespołowe korekty)
- Uczestnictwo w bieżących wystawach i eventach artystycznych

Celem zajęć jest zdobycie umiejętności formułowania wypowiedzi artystycznej w oparciu o nowe środki artystycznego wyrazu. Zadania realizowane w ramach pracowni mają charakter otwarty, zachęcający do poszerzania obszarów swoich działań, świadomego określania własnych inklinacji i oczekiwań oraz sposobów ich realizacji.

Celem pracowni jest przede wszystkim uszanowanie zainteresowań i predyspozycji studentki lub studenta. Ma to prowadzić do rozwijania niezależnej, śmiałej świadomości twórczej, zdolnej do indywidualnej (sobie właściwej) wypowiedzi artystycznej.

Konsultacje odbywają się wspólnie, grupowo. Ma to nauczyć studentów dyskusji, podejmowania polemiki, dzielenia się swoimi pomysłami i uwagami, a także obrony swych racji, bądź przyjmowania uwag innych.

Studentki i studenci mogą wyrazić poruszany przez siebie problem za pomocą obiektu stałego i efemerycznego, rzeźby, instalacji, pracy site specific, ale również namalowanego obrazu, kolażu, fotomontażu, przedmiotu znalezionej, fotografii, filmu wideo, performance’u czy happeningu,

akcji w przestrzeni publicznej, interwencji, wystąpienia, environment, happening, wydruków, zapisów, działań dźwiękowych i internetowych oraz animacji. Lub napisać artykuł, esej czy manifest. Najlepiej powinni kilka mediów połączyć w jedną pracę, ponieważ celem zajęć jest zdobycie umiejętności formułowania wypowiedzi artystycznej, poprzez łączenie różnych dyscyplin sztuki w poszukiwaniu nowych środków artystycznego wyrazu.

Ćwiczenia

- Zrób coś w inny sposób niż zwykle (wbrew przyzwyczajeniu). Udokumentuj to / „Inaczej niż zwykle”
- Opowiedz o swoim najnowszym projekcie komuś kogo znasz i komuś kogo nie znasz, poproś o opinię / „Kto pyta nie błądzi”
- Przygotuj 2-5 min film na określony temat telefonem komórkowym / (Twój własny tytuł filmu)
- Wykonaj selfie oddające Twój wewnętrzny nastrój (przez tydzień jedno zdjęcie) / „Selfie konfesyjność”
- Wykonaj coś, co chciałbyś/chciałabyś zrobić, ale wydaje Ci się to niemożliwe. Udokumentuj to / „Mission impossible”
- Naucz się czegoś nowego i zaprezentuj to grupie / „Nowość”
- Zaangażuj kogoś z rodziny/znajomego w Twój projekt / „Mała partycypacja”
- Umieść rzeźbę w różnych kontekstach. Udokumentuj powstałą zmianę treści bez zmiany formy (jak sposób prezentacji może wpłynąć na treść) / „Jedna forma - różne treści”
- Zrób coś dobrego (bezinteresownie) dla kogoś (osoba, zwierzę, roślina) / „Jestem aniołem”
- Spróbuj zrozumieć kogoś o odmiennym poglądzie (należy poznać, porozmawiać, poczytać więcej, a potem opowiedzieć grupie w pracowni) / „Empatia to moje drugie imię”

WYBRANE PROBLEMY ZADAŃ PRAKTYCZNYCH

- Bunt jako naturalna forma wypowiedzi przypisana młodości
- Przekroczenie (własnych granic wewnętrznych)
- Wstyd (oswojenie własnego wstydu)
- Prowokacja artystyczna / fantazja przeciw tradycji i zastanym wzorcom estetycznym, społeczny
- Interpretacja wybranego dzieła sztuki
- Projekt zrealizowany na platformie dowolnego portalu społecznościowego: Facebook, Instagram, Twitter
- Projekt totalny – możliwy, ale nie zrealizowany (makieta)
- Instalacja w przestrzeni miejskiej (może to być obiekt, obraz, dźwięk, asamblaż)
- Projekt niekonwencjonalny, poza sztuką
- Sztuka znaleziona – odszukanie istniejącego obiektu, sytuacji w otoczeniu, która nie została stworzona z intencją artystyczną, jednak może za taką być uważana. Dokumentacja fotograficzna